

CSELENYÁK IMRE

AZ ARANYHAJÚ KISFIÚ ÁLMA

ILLUSZTRÁLTA: SZÖNYI GERGELY

CSELENYÁK IMRE

AZ ARANYHAJÚ KISFIÚ ÁLMA

ILLUSZTRÁLTA: SZŐNYI GERGELY

Az öreg gőzmozdony

Bálint megfürdött, fogat mosott, pizsamába bújt, és anyukája ölébe fészkelte magát, aki mesélni kezdett neki. Ám a mese közben elszunnyadt. Az anyukája ágyba tette, és gondosan betakarta.

Bálint azt álmodta, hogy kézen fogja őt Nagypapa.

– Gyere, Bálintkám, megyünk sétálni!

Szép tavaszi nap volt, a madarak vidáman csiripeltek a háztetőkön. Micó cica a tornácon sütkérezett.

– Hová megyünk, Nagypapa? – kérdezte Bálint.

– A töltés felé.

És szépen elindultak. Mentek, mendégéltek, mígnem elérkeztek a vasúti sínekhez. A kisfiú mindjárt a vágányok közé akart lépni.

– Nem szabad, Bálintkám! – figyelmeztette Nagypapa. –
Jöhet egy vonat, és elgázol! Csak a sínek mellett szabad menni.

Úgy is tettek, a vasút mentén haladtak tovább.

Egyszer csak a sín kettéágazott. Megálltak. Bálint kérdően tekintett Nagypapára.

– No, most merre menjünk? – dörmögte Nagypapa. –

Az egyik Budapestre vezet, a másik sehová.

– Sehová? – csodálkozott Bálint.

– Vakvágány – mondta Nagypapa. – Olyan sín, ami idővel véget ér.

– Menjünk a vakvágány mellett.

Folytatták hát útjukat a vakvágány mentén. De nem mentek sokáig, hamarosan elérkeztek a végéhez. Ott nagy meglepetés várta őket.

– Odanézz, Nagypapa!

Öreg, rozsdás, fekete gőzmozdony pihent a sínek végén.

Mintha csak aludt volna. Hatalmas vasküllős kerekei meg se moccantak, lámpaszemeit lefelé fordította.

– Ez bizony egy kiszolgált háromhuzonnégyes – állapította meg Nagypapa.

– Honnan tudod?

Nagypapa elmosolyodott, és büszkén kijelentette:

– Én biza, mozdonyvető voltam, mielőtt nyugdíjba mentem!

– Ezt a mozdonyt is vezetted? – csodálkozott Bálint.

– Persze hogy vezettem!

Bálint vágyakozva nézte az öreg járművet.

– De jó lenne fölülni rá!

Ebben a pillanatban megmozdult a mozdony. Lámpaszemeit fölemelte, és csodák csodájára megszólalt.

– Üljetek föl rám!

– Hallottad? – nevetett Nagypapa.

Bálint ragyogó arccal bólintott.

– No, akkor gyerünk!

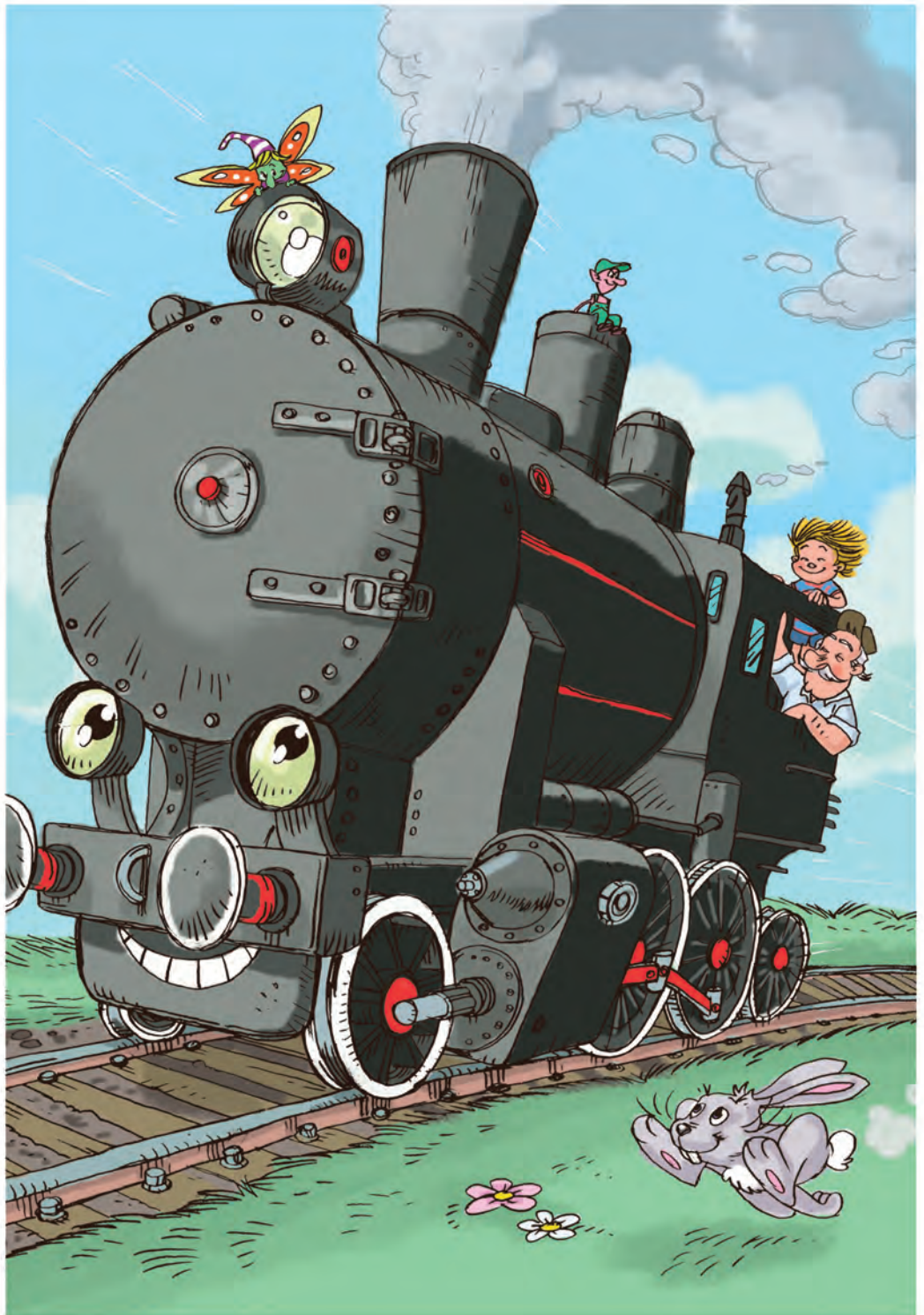
Hamar fölkapaszkodtak a jármű vezetőfülkéjébe. Volt ott annyi kapcsoló, mérőműszer, kar, hogy a kisfiú hirtelen össze se tudta volna számolni.

– Gyere, segíts – kérte Nagypapa. – Indítsuk be együtt!

Nagypapa begyújtott a kazánba, majd jól megrakták szénnel, Bálint maszatos manccsal dobálta bele a fekete széndarabokat. Olyan hőség lett hamarosan, hogy mindketten kimelegedtek.

– Már százhusz fokos a vízgőz! Indulhatunk!

Bálint megrántott egy kart, mire a mozdony nagyot sóhajtott: sssíííh! Aztán Nagypapa kieresztette a kéziféket, és meghúzta az indítókart: fúhh-húhh-húhh... A mozdony lassan elindult: csihh-húhh-húhh-húhh... csih-huh-huh-huh! Egyre nagyobb sebességgel haladtak: csihu-csihu-csihu-csihu!

A kisfiú kitekintett az ablakon. Gyönyörű volt az elsuhanó táj. Házak, erdők tavak mellett száguldottak el. Látott tarka teheneket, bozontos kutyát, kerékpározó kislányt, szántó traktort. Nagypapa a kezébe adta a hangjelző madzagját, amit Bálint meg-meghúzott, és nagyot füttyült a mozdony: fű-fűűűj!!

Már majdnem olyan gyorsan robogtak, mint a szél.

A táj elmosódott, hófehér gőzfelhő fogta körül őket.

– Repülünk! Repülünk! – kiáltozta kacagva Nagypapa.

A kisfiú erre fölébredt. Lám csak, hiszen álmodta az egészet! Csönd volt, a ház népe mélyen aludt. Bálint a mozdonyra gondolt, és szeretne volna tovább folytatni az álmot, odabújni Nagypapához, úgy nézni a tájat, biztonságban. Elmosolyodott, aztán hamarosan ismét elnyomta az álom.

Tetszett Bálint álma?

Szép álmokat neked is!

Gondolj most valami szépre, amiről álmodni szeretnél!

Nyugodt, jó éjszakát!

A zenélő virág

Bálint elvégezte szokásos fürdését, fogmosását, pizsamát vett fel, lefeküdt. Anyukája már ott is volt, és mesélni kezdett neki. Ám közben elszunnyadt, és álmában folytatódott a mese.

Üldögélt egy nagy, süppedős fotelban, és simogatta az ölében doromboló Micó cicát. Csuda jó érzés volt cirógatni az állatka selymes, meleg bundáját. Egyszer csak valahonnét halk vinnyogás hallatszott. Olyan, mintha kisbaba sírdogálna. Panaszos, segélykérő hang volt.

– Mi lehet ez? – hallgatózott Bálint.

Micó cica gazdijára emelte okos tekintetét, és parányi szájacskája emberi szóra nyílt.

– A virág.

– A virág? – csodálkozott Bálint.

– Bizonyára szomjas. Adjunk neki vizet!

A kisfiú magához ölelte kedves cicusát, fölállt és kisietett a fürdőszobába.

– Ne haragudj, Micókám, de most szépen leteszlek.

Különbén így nem tudok vizet vinni a virágnak.

A cica ezt meg sem várta, kiugrott a kezéből, és jókedvűen ugrándozott Bálint lába körül.

Bálint megkereste a locsolókannát, a csapnál telitöltötte vízzel, és visszasietett a szobába. Persze Micó mindenütt a nyomában járt.

Az ablak előtt egy háromlábú asztalka állt, azon üldögélt a cserepes virág, és a szirmait szorosán összezárva, leveleit hervadtan csüngetve pityergett.

– Igyál, virágocska!

Bálint vizet csurgatott a növény tövére, alaposan megöntözve a kiszáradt földet.

És csodák csodájára: a virág elnémult!

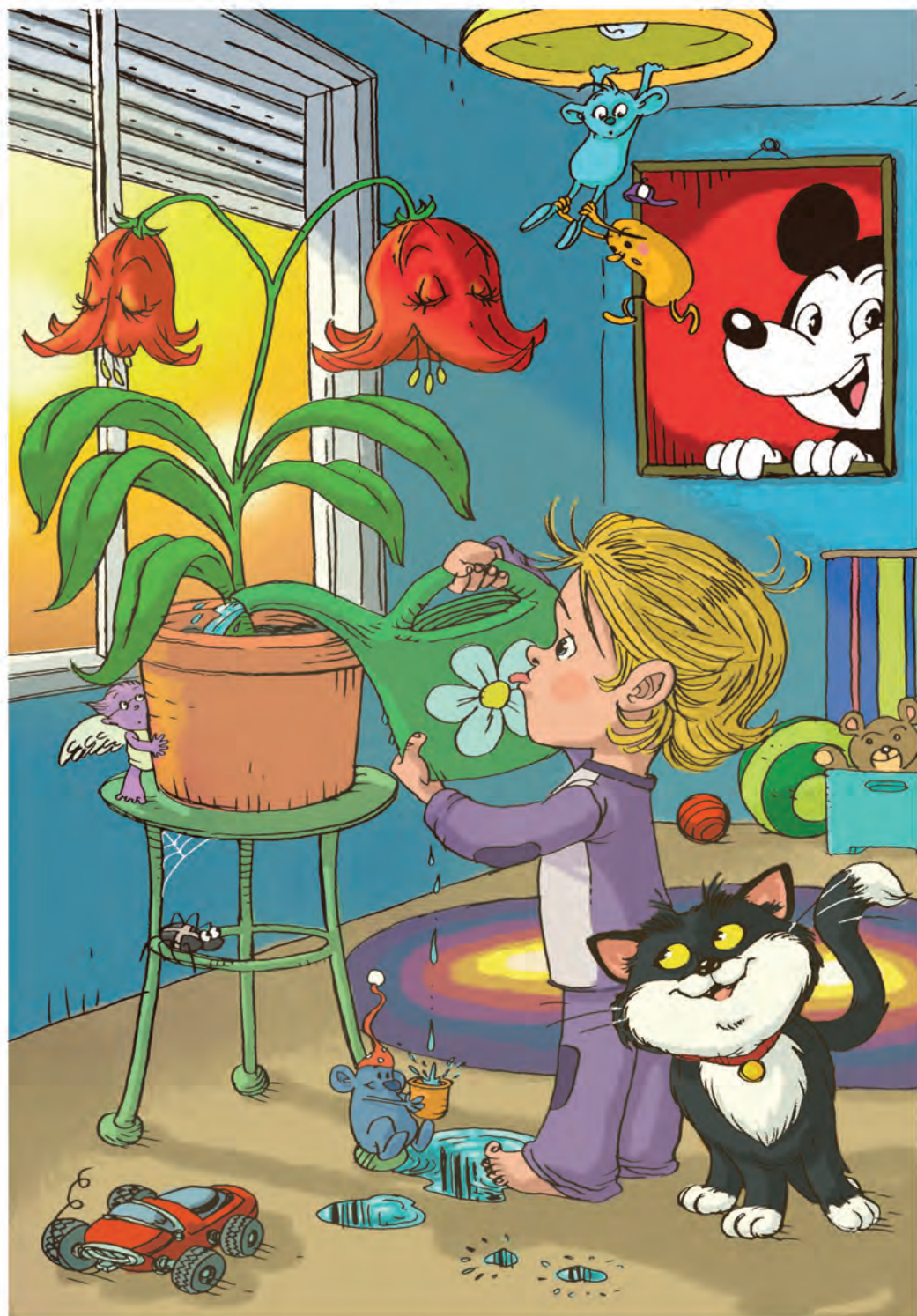
– Látod? – mondta Micó cica, és gazdija lábához dörgölözött.

De a kisfiúnak valami továbbra sem tetszett.

– Csak tudnám, miért olyan kókadt az én virágom.

Miért nem egyenesedik ki, miért nem bont szirmokat?

– Talán több fény kell neki – mondta a cica.

Bálint egy szempillantás alatt fölhúzta az ablak redőnyét. Hirtelen olyan fényözön áradt a szobába, hogy a szem belekápázott. Egy kis ideig mindketten csak hunyorogtak.

– Odanézz! – örvendezett Micó.

Bálint a virágra tekintett. Amit látott, az maga volt a varázslat. A növény fölegyenesedett, levelei kisimultak, virágát büszkén a magasba emelte. Délcegen, egészségesen állt a szárán, mintha soha nem lett volna semmi baja.

S akkor elkezdte nyitogatni szirmait. Gyönyörű bíbor virágot bontott. A kisfiú még a lélegzetét is visszafojtotta.

– Tünetényes! – suttogta Micónak.

De az ámulatnak még nem volt vége. E pillanatban a virág elkezdett zenélni. Olyan szépen, mintha tündérek kara játszana égi hangszereken. Belengte az egész világot ez a földöntúli muzsika. Bálintot elbűvölte a dal, szinte ringatta egész éjszaka. S mikor reggel fölébredt, elmesélte álmát az anyukájának, és eldúdolta neki a virág dallamát.

Tetszett Bálint álma?

Szép álmokat neked is!

Gondolj most valami szépre, amiről álmodni szeretnél!

Nyugodt, jó éjszakát!